

Pathol. spec.

1826

Med. spec. ~~2554~~ 346
Medicin: 2608.

ms. juo. 1354¹¹

MELANCHOLIA
HYPOCHON-
DRIACA

Salivatione Mercuriali Citò, Tutò
ac radicitus Extirpata

*Quam secundum omnes circumstan-
tias methodumque curandi adhibitam
ulteriori Philiatorum disqui-
sitioni exposuit*

JOH. CAROLUS Spieß.
Medic. Doct.

ANNO 1704.

MELANCHOLIA
HYPOCHON-
DRIACA

Salivatione Mercuriali Cito, Turb
ACTUALIUS EXSIPPATA

Quam fecundam omnes circumspiciant
has methodos ut curas adhibeant
alterius Philatorem dicitur
fieri oportet

JOH. CAROLUS
Medic. Doct.

ANNO 1774

M
ex
an
te
in
gi
ca
H
m
d
ca
M
c
11
n
f
e

LECTOR BENEVOLE.

SI animus esset diffusorem conscribendi tractatum, observationes, quas tempore octodecim annorum, quibus Praxin exercitavi Medicam, annotavi variores, amplissimam largiori scripto praeberent materiam, & si laudem vel honorem quarerem in eo, ut multas de Melancholia implerem paginas, exornare illas possem varioribus Medicorum hoc de morbo habitis observationibus. Haec autem meae non sunt intentionis, nec aliud quidquam me haec paucis typis mandare adduxit, quam ut Doctores darem occasionem ulterius inquirendi, an salivatio Mercurialis multis quoque aliis morbis chronicis ac rebellibus, qui saepe omnem praestantissimorum alio quin remediorum adhibitio- nem plane eludunt, satisfacere valeat? Quod si fiat, confido, & hoc scriptum, quam vile etiam sit, in proximi tamen utilitatem aliquid esse collaturum.

CASUS,

UXor Receptoris cujusdam Regii
34. annos nata corporis gracilio-
ris, sextum jam agens puerperi-
um, paucos post illud dies, ingratas de
jactura ac damno quodam temporali-
um relationes audiens, tristitiâ afficie-
batur ineffabili, cui, dum curis dome-
sticis & augendis opibus jam tum ni-
mium erat dedita, multum litabat tem-
poris, ita ut indies evaderet tristior nec
ullis Confessionarii, Mariti, Fratris,
Agnatorum & Amicorum admonitio-
nibus præberet aurem. Cum itaq; ta-
li tristitiâ tota fere esset imbuta, insigni
quoq; corripiebatur metu & ab omni-
bus sibi strui infidias putabat. Hinc
solitudinem amabat, lacrymabatur sæ-
pius, cogitationibus profundis inhæ-
rebat assidue, alta insuper copiosissime
ducebat suspiria & de mole quadam
gravi circa hypochondria querebatur,
fin.

singultu quoq̄ interdum vexabatur, interdum ridebat & consortium Personarum Illustrium anxie desiderans gestibus utebatur ridiculis, manibus ludebat, rerum domesticarum curam habebat nullam, liberos, quos antea singulari complectebatur charitate, plane negligebat, verba, quæ interdum proferebat erant, absurda & facta sæpè horrenda. memoria pollebat firma nec ulla eam capiebat oblivio anteactorum.

In hoc hujus miseræ statu quæsivit Maritus, quæ siverunt imprimis Cognati consilium auxiliumq̄. Et primò quidem aggressi sunt ad Medicos, qui varia ipsi propinaverunt medicamenta, cum autem isti per aliquot septimanas profunderent perderentq̄ vires incassum, è Tantalii horto fructus colligere volebant cognati petentes à Carnifice opem, cujus carnificinâ miserimè torquebatur ægra, sed frustra inconsideratissima cum temeritate tangebaturangebaturq̄ Misera. Hinc Impostoris cujusdam infamiâ flagrantis

A 3

per-

perfidiaē & inconsultae amentiae com-
 mittebant aegram, ast cum & huius
 thraonicae pollicitationes plane essent
 irritae atq; frustraneae, miserunt illam
 ad sanctarum Flaminicarum Cœnobi-
 um, quoniam verò istae suis aquae be-
 nedietae asperfusionibus aliisque rebus ad-
 hibitis nihil nisi alapam à mentis haud
 compote reportabant, remiserunt ean-
 dem domum Mariti, ubi per fatis lon-
 gum tempus absq; ulla, quantum ego
 scio, remedium adhibitione miser-
 rimè catenis alligata vitam spiritumq;
 duxit. Tandem, elapsò à prima inva-
 sione annò, Frater Melancholicæ ger-
 manus, qui majorem certè quam fra-
 ternam illius habuit curam, Patruelis
 & Fautores coaccedebant ad me, hoc
 unum maximopere à me petentes con-
 tendentesq;, ut illam curandam susci-
 perem. Vix autem ac ne vix quidem
 animum inducere potui, ut illorum sa-
 tisfacere desiderio, fateor enim me
 abhorrere carnifices, impostores simi-
 lisq; farninae homines, nec libenter rem
 habere cum illis, qui istorum manibus
 fue-

fuerunt tractati, amore tamen Proxi-
mæ tam miserè vitam transigentis &
petitionibus Fautorum ac Amicorum
conuictus, postquam Ægrotæ statum
& morbi circumstantias benè confide-
raveram, voluntati illorum me præ-
bui obsequiosum, confidens, Deum
curationi instituendæ, dum in illius
honorem & proximæ emolumentum
curam suscipere propofueram, cle-
mentissimè fore benedicturum.

SECTIO. I

Pathologiam considerans.

Affectus, de quo in Casu præceden-
te verba sunt facta, est Melancholia
& quidem Hypochondriaca, quæ solet
definiri ab Autoribus, quod sit Deliri-
um sine febre cum tristitia ac metu. De-
scribi meò iudicio hunc posset in iuo-
dum, quod sit continua eaq; tristis con-
sideratio infortunii perpeffi, damnum
vel jacturam bonorum, honoris, alio-
rumq; concernentis, à spiritibus animali-
bus crassis, depressis ac concentratis, uti

D. Wedelius loquitur, unum eundemq̄ motum fervantibus ortum ducens, ita ut Menti de his continuò cogitanti una vel plures imprimantur ideæ, recto iudicio penitus adversæ, unde delirium circa unum tale vel plura objecta simul eveniat, cum interim Anima de aliis rebus optimè interdum judicare possit. Talis autem tristitia continua semper conjuncta est cum metu, quæ duæ animi passiones verè sunt inseparabiles, ubi enim tristitia magna ibi quoq̄ adest metus & vice versa. Sic Nostra, quæ augendis opibus, curis domesticis & similibus omnes curas, cogitationes omnes nimium quantum impendebat, cum ex servo de itinere redeunte audiret, vinum adustum, cui coquendo multos fecerat sumtus, valde exigui apud Extraneos esse pretii, hæc & adhuc alia ingrata damniq̄ plena relatione insigniter perterrita, magnâ post aliquot dies fuit correpta tristitiâ, de qua nullis verbis, nullis rebus fuit abducenda, putavit enim de se suisq̄ nunc esse actum. Hisce cogitationibus

bus

bus tristitia concatenatis inhærebat
 misera, quô factum, ut Menti eò firmi-
 us impressæ fuerint ideæ sano iudicio
 contrariæ, & circa unam vel alteram
 rem delirare inceperit, de aliis inter-
 dum rectè iudicans. Dixi in antece-
 dentibus, affectum, quo in præsentis
 casu ægra laborat, esse Melancholiam
 Hypochondriacam, & quidem ideò,
 quia fatis diu ante invasionem de gra-
 vitate abdominis, dolore gravativo la-
 teris sinistri & ructibus nidorosis con-
 quæta est, & cum domi meæ, in qua
 tempore curationis subsistebat, inesset,
 semper multa de mole quadam circa
 hypochondria faciebat verba. Es lege
 Ihr daselbst eine Kage / und drückte sie so
 sehr / daß sie oft keinen Athem holen könte.

Subjectum hujus mali S. Pars affe-
 cta primaria & principalis est Cere-
 brum, in primis verò Glandula Pine-
 alis dicta, quæ sita est inter tertium &
 quartum cerebri ventriculum in ri-
 ma, quam magnam vocant, in itinere,
 quod tendit à tertio ad quartum ven-
 triculum, ut respiciat tam nervos in

anterioribus ventriculis fitos, quam
 eos qui terminantur in quartum, uti
 philosophatur D. Craan in Tractatu
 de Homine p. 551. Hęc Glandulâ Pine-
 ali, quę vera Animę sedes, utitur Mens
 ad determinandos spiritus & recipi-
 endos illorum motus, ibi enim medi-
 antibus spiritibus animalibus Menti
 tristitia ab extra obvenientia repręsen-
 tantur, ut Mens nihil aliud quam tristitia
 cogitet, ac proinde intermittat, spiri-
 tus dictos ad debita officia delegare, fit
 potius, ut solum semper de novo tristes
 recipiat motus atq; impressiones, iis-
 demq; continuò inhæreat. Spiritus
 enim animales, qui ministrorum apud
 Animam funguntur officio, si ob cau-
 sam aliquam eximiam tristes facti sunt,
 tristitiam hanc suam motu tardo ad
 Glandulam, Mentis sedem, deportant,
 eandemq; ibi tam fortiter imprimunt,
 ut Anima nil nisi vestigia tristitia con-
 templari possit, quę ita firmiter inhæ-
 rent, ut difficile sit, illa iterum extin-
 guere, hinc est, quod Mens in una ea-
 demq; re, cujus causâ semel magnum
 in

in modum ac intimè tristis fuit reddita, indefinenter hæreat, donec per remedia debita denuò liberetur. Nam sicut injuriæ enormes ab alio illatæ firmitus imprimi solent animis hominum imprimis elatiorum, quàm beneficia præstita sic quoq; tristitia insignis, ex honoris vel bonorum jactura concepta in ambitiosis & avaris similibusq; animis abjectis profundiores ac constantiores solet agere radices, ut vix ac ne vix quidem denuò eradicari queat. Subjectum minus principale s. causæ sunt Spiritus animales, & massa sangvineæ, quò etiam pertinent primæ viæ.

Esse autem Melancholiam, de qua hîc loci agitur, cognoscitur ex signis in Casu enumeratis. Primarium & Pathognomicum est tristitia summa & metus, quibus detinebatur ægra. Ita tristibus dedita erat meditationibus, ut raro vel nunquam ferè ad interrogata responderet, aut si quid daret responsi, esset absurdum, inconcinnum, atque abruptum. Metu affecta erat haud exiguo & semper sibi insidias strui putabat. Noctes

Et es plurimas agebat exsomnes & quan-
 do somnus accedebat, erat turbulentus,
 detestabilibus ægra divexabatur inso-
 mniis. Sæpissimè effundebat lachry-
 mas, interdum iterum risu vultum solve-
 bat, præsertim quando de jucundis cum
 illa erat oratio. Erant autem illi auditu
 jucunda, si quis verba faceret de Perso-
 nis Illnstribus & amatis, quibus cum
 conversandi cupiditate ardebat incre-
 dibili; Honoris quoq; desiderio in-
 flammata interdum videbatur, se foro-
 rem Comitum quorundam esse existi-
 mans, ideòq; homines inferioris fortis
 & conditionis vilipendebat nec ullo
 eos aspectu dignabatur, indignabatur
 potius maximè, si quis ipsi hac in re
 contradicere & sanis rationibus illam
 convincere studebat. A cibis abstine-
 bat, credens illis aliquid esse in coctum
 quod necem sit illaturum, multum ve-
 rò sitiebat, & bibebat ad ebrietatem
 usq; quò tempore omnes, qui ipsi oblo-
 quebantur vel illius voluntatem exse-
 qui renuebant, verberibus aut conviti-
 is tractabat. De anxietate circa præ-
cor-

cordia & mole insigni circa hypochondria omnis erat querela, altaq; sæpe numero ducebat suspiria. Singultu infuper etiam persæpe convellebatur ferociter. Hæc omnia, quæ ita enumeravi, signa atq; symptomata in nostra melancholica, per illud tempus, quo domi meæ habitavit, observare licuit, ideoque eadem secundum ordinem proferre duxi necessum. Si illorum ratio esset explicanda, facili posset fieri negotio per causam mox dicendam, superfluum autem esse puto hîc addere, quod paragrapho sequenti continebitur. In medicorum scriptis evolvi atque legi possunt, quæ in aliis melancholicis rara annotârunt, hæc enim huc transcribere super sedeo, & quæ non ipse in hac Nostra vidi, silentio præterunda esse existimo.

Ad Causam vero hujus morbi inquirendam atque explicandam me converto, ut, hâc cognitâ, curam ipsam, quâ in præsentî casu usus sum, brevibus exponam. Et si juxta normam, quam in explicandis morborum causis tene-

re

re solent Doctores Medici, incedere debeam, consideranda omnium primò venit *Causa immediata proxima*, quæ hîc loci consistit in Spiritibus animalibus visciditate, acore atque opacitate imbutis ac depressis. Spiritus enim illi, qui in statu naturali sive sano sunt puri, subtiles, mobiles ac lucidi, nunc redditi sunt crassi, languidi, opaci ac causa aliquâ externâ, nempe jactura bonorum tristes facti, & Menti in sua sede, quò omnes spirituum motus diriguntur, unam eandemque ideam tristem representant & firma illius vestigia imprimunt, ut inde averti iterum nequeat, quamdiu motus hicce spirituum crassorum ac tristem continuat, sed potius pertinaciter tali ideæ inhærere ac de eadem cogitare cogatur. Mens enim de rebus ita judicat, sicut illi ipsi repræsentantur, non aliter ac judex de causa aliqua ex actis & probatis iudicium formare assolet. Quando igitur continua rerum tristem repræsentatione occupatur atque obruitur, nullum alium quàm tristem formare potest

con-

conceptum, cui constanter inhærendo
 aliarum functionum regiarum oblita
 Spiritus dictos in motu semel conce-
 pto linoquit, novas inde semper impres-
 siones tristes recipiens. Inquinamen-
 tum verò seu vitium, quò spiritus ani-
 males five succus nervosus sunt imbu-
 ti, oritur ex massa sanguinea à consti-
 tutione naturali balsamica, dulci, mobi-
 li redacta in constitutionem acido-vis-
 cidam, quæ constitutio nuncupari po-
 test *Causa mediata & materialis*. Non
 autem omnis sanguis viscido acidoque
 inquinatus efficit statim *Melancholiam*,
 sed requiritur tam intima viscida ac aci-
 di & quidem in majori quantitate cum
 sulphure sanguinis miscela, ut partes
 ejus sulphuræe deprimantur & spiritus
 animales s. succus nervosus nec suffici-
 entes nec satis subtiles ac puri inde se-
 cerni queant. Qualis enim sanguis, ta-
 les generantur & separantur in cere-
 bri glandulis Spiritus, quales nunc spi-
 rituum motus, tales quoque in Mente
 fiunt operationes. Mens quidem in
 omnibus æquabiliter bona est distribu-

ta, illius autem operationes non sunt eadem. Hoc vero menti non est adscribendum, sed constitutioni partium s. organorum, per quæ Menti ræpræsentantur objecta, & illi de hisce objectis imprimuntur ideæ. Vitiatis itaque spiritibus, vitiatis eorum meatibus necessario sequentur motus in Mente vitiati. Sic pueri minori iudicio atqve ingenio ut plurimum sunt præditi, quam adulti, licet unâ eâdemqve ambo sint donati mente seu Animâ, quapropter unicè attendendi veniunt Spiritus illorumque meatus, qui si rectè sint constituti, si spiritus sint satis subtiles, fluidi ac sufficientes, si meatus sint satis pervii, objectorum externorum motus vel ideæ distincte imprimuntur menti, si verò de hoc statu remittant, inconcinnè illuc omnia deferuntur. Probat, quæ hætenus scripsi, præsens casus. Ægra nostra vitam egit sollicitam & curis plenam, cogitationes ferè omnes eò direxit in excessu, ut opes & honores augerentur, si quædam accideret jactura aut damnum, mœrori

rori

rori se dedit totam, conditione ac statu suo non satis fuit contenta, majora enim semper anxie quæfivit. His & similibus, quæ sub Causis Remotis & ante cecidendibus comprehendi possunt, factum, ut spiritus animales nimium dissipati ac depressi ad coctionem in primis viis & secretionem humorum debite absolvendam sufficienter influere nequiverint. Requiritur enim influxum spirituum animalium ad coctionem in primis viis rectè ritèque peragendam extra omnem dubitationem positum est, deficientibus igitur & depressis illis chylus non laudabilis elaboratur sed crassus, crudus ac viscidus remanet, qui sic massæ sanguineæ pervias notas ingeritur multorum malorum utor. Cum itaq; in Nostra contigerit quod chylus non satis rarefactus sed crudus acidus ac viscidus sanguini fuerit illatus, sanguis hinc ipsò finilem contraxit visciditatem acidam insignem, quâ in motu impeditus ac segnis factus est. Quod enim in prima non corrigitur, multò minus in secunda vel tertia emendatur coctio-

B

ne.

ne. Ex sanguine itaq; crasso, viscido ac acido similes in cerebri glandulis sunt secreti ac generati spiritus, qui Menti quoq; segnitiam & tarditatem in iudicando impresserunt & ejusmodi firma in illa pararunt vestigia, ut Anima, cujus essentia consistit in cogitando, nihil aliud cogitare potuerit, quam quod ipsi indefinente repræsentatione tam firmiter fuit impressum. Quod si nunc objectum aliquod spiritibus crassioribus, languidis, torpidis terrorem s. motum tristem inferat, hi dicti spiritus adhuc magis deprimuntur & tenebricosi evadunt, motusq; illorum multò redditur tardior, nihilo tamen minus tristem hanc sensationem Menti communicant & motu tali continuato illam eadem fortius afficiunt, ut ita successivè, dum nihil nisi tristitia percipit, etiam nihil nisi tristitia cogitare valeat. Et in hoc formalis Melancholiæ ratio consistit, quam in Nostra videre atq; notare licuit. Impossibile namq; est, hominem ullum sine prævia tali dispositione corporis, massæ sanguineæ ac spiritum s. fucci

fucci nervosi simul & semel incidere
posse in Melancholiam continuam,
quali nostra fuit affecta Ægra, ex quo
patet illam sangvinis mixturam acido-
viscidam & inde generatos spiritus cras-
sos, torpidos, opacos esse veram causam
melancholiæ. Non quidem nego, aci-
ditatem illam sangvinis viscidam sæpi-
us nominatam tractu temporis reddi
majorem, verum ideò hæc sangvinis
constitutio non est productum ipsius
Melancholiæ, sed temperanet causa,
& quò major evadit dicta massæ san-
gvineæ visciditas acida, eò major &
constantior ac magis rebellis efficitur
Melancholia. Ista autem, de qua su-
pra locutus sum, continua eaq; tristes
cogitatio vel consideratio rei alicujus
ingratæ, quæ damnum, jacturam, op-
probrium & similia intulit & spiritibus
tristem sensum ac motum impressit,
imò perversa Mentis de objecto aliquo
imaginatio atq; judicium, est produ-
ctum & effectus à spiritibus vel succo
nervoso torpidis, crassis, tenebricosis
ex sanguine viscido, acido, ac minus

mobili elaboratis, qui Mentirem per-
 versè ac motu ingrato communicant,
 ortum du'cens. Mens enim s. Anima,
 de rebus ita judicat, (repetere hanc the-
 sin non vereor) sicut ipsi â spiritibus
 animalibus offeruntur, aut, mens ideas
 objectorum ita recipit, sicut per spiri-
 tuum motum ad illam deferuntur, per
 motum enim omnia fieri, quæ Animæ
 repræsentantur, probatione haud in-
 diget. Quod si igitur spiritus isti ob
 constitutionem sanguinis acidiorum
 ac viscidiorum jam tum segnes, tene-
 bricosi & in motu tardi existant, eò fa-
 cilis â causa quadam externa tristi-
 tiam s. tristem sensationem & motum
 recipiunt, & hęc suò tardo tristicio mo-
 tu similes tristitiæ impressiones menti
 suppeditant & ubiq; firma tristitiæ in
 illius sede parant vestigia, hinc illi ni-
 hil fere aliud quam tristis cogitatio su-
 permanet, ita ut officii sui regii imme-
 mor spiritus suos ministros ad munia
 obeunda non rectè demandet, sed illos
 quasi negligat, unde spiritus illi sibi re-
 licti in uno eodemq; motu semel ince-
 pto

pto perseverantes unam eandemq̄ rem
 constanter repræsentant, ut hōc modō
 idea Menti semel firmiter impressa,
 licet sit perversa & sano iudicio contra-
 ria, continuō permaneat eadem, quod
 ita in hac Nostra per totum morbi cur-
 sam omninō fuit observatum. Hæc
 sufficiant de causa & modo fiendi. Hip-
 pocrates 6. Epidem. Causam melan-
 choliæ esse seu Melancholiam fieri scri-
 bit, quandō atrabilarius humor men-
 tem obsideat, h. e. illam cerebri Partem,
 quæ principum facultatum S. Mentis
 est habitaculum occupet atq̄ obnubi-
 let. Diemerbröek in Disp. Pract. p. 5.
 Causam reponit in Phantasma melan-
 cholicum, quod spirituum animalium
 specificam seu occultam intemperiem
 induxit. D. Wedelius Causam Me-
 lancholiæ esse depressionem ac con-
 centrationem spirituum asserit in E-
 exercit. Path. Ther. Rolfincius obtene-
 brationem spirituum animalium Me-
 lancholiam efficere iudicat. Cartesius
 accusat spiritus animales ab intemperie
 sanguinis crassa, viscida & fœculenta

tenebricosos ac crassiores factos, qui si non moveantur ordine, varia oriuntur deliria. Plures Autorum sententias huc transcribere erit inconsultum. Sua interim cuilibet hac de re maneat sententia, qui alium sibi de melancholia ejusq; causa formavit conceptum.

Restat, ut paucis addam, quid de melancholiæ exitu judicandum & quodnam de eodem sistendum sit Prognosticum? Pertinere melancholiam ad morbos chronicos graviores ac curatu difficiliore docet præsens casus, dum ultra annum duravit. Fatentur illud ipsum omnes, qui de melancholia scripserunt medici. Quò altiores firmioresque egit radices, eò difficilius & non nisi magnis denuò eradicatur remediis, hinc quoque flagellum & opprobrium dici solet medicorum, quia plurima sæpe generosa sæpe eludit medicamenta. Si quoque consideretur depravata ventriculi aliorumque viscerum constitutio, si perpendatur vitiosa totius massæ sanguineæ mixtura, fa-

ten-

tendum est ad illa omnia restituenta
 longum requiri temporis spatium. E-
 pilepsiam in super ut & Apoplexiam &
 Paralyfin supervenire interdum Me-
 lancholicis Autores notarunt, sæpius
 verò mutari & transire in Maniam ex
 Observationibus Medicorum & pro-
 pria experienciâ edoctus sum, & credo,
 hoc quoq; cum tempore contigisse in
 Nostra, incipiebat enim unum vel al-
 terum verberibus tractare, præ ira
 mordere labra, imò furere & insanire
 in nonnullos, oculiq; illius sæpe exar-
 descebant iracundiâ. Spem tamen
 posui in Deo, cujus benedictione ma-
 gnos sæpe curare licuit morbos, & suc-
 cessum expectavi multum ex remedio
 ad quævis acida ac viscida in sangvine
 destruenda & liberandos ab illa labe
 spiritus efficacissimo, ut sic novi ac sa-
 niores denuò in Mente queant
 formari conce-
 ptus.

B 4

SE-

SECTIO II.

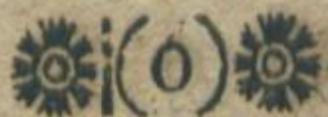
Curam Sistens

Melancholiam inveteratam medicamentis levioribus imò sæpe generosis & longo usu probatis difficillimè cedere, fatebuntur omnes, qui his in casibus praxin habuerunt. Inchoantem quidem facilius extirpari posse sum expertus, consummatam verò multum mihi olim in duobus, quorum recordor, subjectis parasse laboris non eo inficias. Plurimos itaque hâc occasione, cum Melancholica mihi obtruderetur curanda, celeberrimorum Medicorum, qui satis docte satisque fuxe de Melancholia scripserunt, consului, evolvi atque revolvi libros, methodum medendi in illis propositam præscriptamq; accuratissimè perpendens. Cùm autem antehac mihi contigerit, quod illorum vestigia premens ad nauseam usq; tractâri Melancholicos, aliam viam certiolemque meo
judi-

judiciô excogitare institui methodum
 curandæ Melancholiæ per *Salivatio-*
nem scilicet *Mercurialem*, cujus, quan-
 tum ego quidem scio, nemo unquam in
 hoc morbo fecit mentionem, nisi quod
 Willisius Anglorum medicus incom-
 parabilis se â salivatione mercuriali in-
 sanos quosdam perfecte curatos vidif-
 se scripserit, uti hoc D. Dolæus in En-
 cyclop. Med, Th. Pr. p. 66. brevibus
 refert. Dum enim firmiter sum per-
 svasus, Melancholiæ causam essentia-
 lem seu materialem, ut supra dixi, con-
 sistere in sanguine crasso, viscido ac a-
 cido & inde generatis spiritibus simili-
 labe inquinatis, hinc admirandum
 mercurii vivi effectum quem in pluri-
 mis solet edere affectibus, probè confi-
 derans, nullus dubitavi, quin in Nostra,
 quoad vires adhuc satis valida, dictam
 instituerem salivationem mercuria-
 lem. Nemini enim est ignotum, in
 Lue Venerea, ubi sanguis certè non
 leviter viscidis, acidis ac acribus scatet
 salibus, â salivatione mercuriali certam
 expectari posse opem atq; curationem

perfectam, quæ ab aliis non ita facile impetratur remediis, quidni etiam ista cura mercurialis haberet locum in melancholia inveterata, à principio acido ac viscido generata, quæ haud minorem nec leviolem poscit remediorum applicationem, quam Lues illa Neapolitana? Quisnam est, qui abnegabit, mercurialia, si modò cum prudentia sint præparata & prudenter adhibeantur, in abstrusissimis infantum morbis, aliisque auctorum ægrotudinibus sæpe desperatis insignem afferre opem? Cum quoque nulla animo meo inesset controversia, sed constaret potius si non inter omnes at tamen inter plurimos Doctores summos ac pro explorato haberetur, salivationem mercurialem esse tutam atque certam (cæteris paribus) multorum gravissimorum morborum, in primis morbi gallici, Lepræ colicæ similiumque medicinam, speravi imò pro certo habui, quod & in hac mea melancholica ex sæpius nominata salivatione mercuriali effectus sit insecuturus desideratus salutaris.

An-

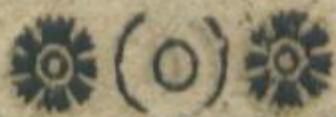
Antequam autem methodum, quâ usus
sum, excitandæ salivationis proponam,
recensere omninò necessum est, quæ-
nam illi præmiserim. Volunt quidem
nonnulli, ut statim, absq̃ ulla medica-
mentorum adhibitione, illa in usum
vocentur, quæ salivationem excitare
debeant, verùm hic modus mihi nulla-
tenus arrisit, sed feci initium curatio-
nis medicamentis nunc dicendis. Die
26. Novembr' A. p. exhibebam di-
gestivum, liquorem aliquem salinum
alkalicum, alterò mane propinabam
Vomitorium sequens.

R. tartar. emet gr. VI.

crystall. tartar. gr. XII. | M.

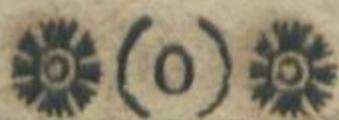
Hoc quinque excitabat vomitus &
bis alvum aperiebat. Tantam tarta-
ri emetici dosin in melancholicis esse
necessariam, haud semel observavi, no-
tarunt hoc ipsum quoq̃ Practici, aliàs, si
dosis exhibeatur insufficientis, nullum
inde potest sperari levamen, verùm
potius majus gravamen, majorq̃ anxi-
etas

etas circa præcordia relinquitur, sicuti
 hoc in Nostra Ægra ante annum in
 morbi principio contigit, quô tempore
 à medico quodam illi exhibitum fuit
 electuarium ad vomitum excitandum,
 quod autem, cum intentioni propter
 dosin emetici insufficientem minimè
 satisfacisset, anxietates præcordiorum
 magnum in modum auxit, omniaq; in
 pejus sunt redacta. Existimo quoque,
 quod Electuarium ipsum impediverit,
 quò minus successerit vomitus, & qui-
 dem duplicem ob causam, primò enim do-
 cet experientia, Electuaria, Bolos, Pilu-
 las non facilè revomi, atque ideò me-
 dicamenta contra vomitum symptoma-
 ticum in forma boli, electuarii & pilula-
 rum solent exhiberi, secundò constat, in
 Electuariis particulas tartari emetici
 sulphureas nimium dissociari atque
 involvi, ut postea non satis explicari
 iterum queant, saccharata quoq; vi-
 sciditate suà adhærent tunicis ventricu-
 li & irritationem fibrarum ad excitan-
 dum vomitum necessariam imminuunt.
 Ex hoc discitur, quod dosis & forma me-
 di-

dicamentorum in hoc similibusque affectibus sit probe attendenda, ne ægro, dum prodesse volumus, noceamus. Hoc mihi exquisitum est tam satis, quam nunquam illud invenies secus, quod insufficiente dosi medicamentorum emedicatorum & purgantium tam in Melancholia quam aliis in morbis humores noxii ad ægroti detrimentum solum moveantur, nunquam verò promoveantur. Ex illo itaque supra præscripto Emetico quinquies, ut dixi, vomuit, bisque exoneravit alvum, cum sensibili, ipsa fatente, levamine. Hôc peractô Tincturam martis cum sale volatili oleoso semel in die horis matutinis sumendam propinavi cum decocto herbæ anagallidis & florum hyperici, & assum sit singulo manè guttas octuaginta ascendendo ad guttas centum & viginti; sub noctem verò pulverem ex antimonio martiali cachectio, sacch. saturni & arcano duplicato Myns. Maximam enim martialibus ad destruendum acidum inesse efficaciam non semel expertus sum & procul dubio plurimi magnorum nominum Medici.

ei.

dici hanc meam approbabunt assertio-
nem, hinc extra omnem dubitationis
aleam positum esse existimo, Melan-
choliā non nimis inveteratam solis
posse tolli martialibus. Malum quo-
que hypochondriacum, quod Melancho-
liæ principium jure meritōque appel-
lari potest, nullis melius cedit remediis,
quam illis quæ ex ferro sunt præparata,
inter quæ mihi familiari sunt in usu Tin-
ctura martis cydoniata, aperitiva Lu-
dov: antimoniata s. metallica ex regulo
martis, venere ac jove parata. Tinctura
vitrioli martis antiscorbutica, Flores
salis ammon. martiales, antimonium
martiale cachecticum Ludovici in
Pharm. p. m. 176. descriptum icteri spe-
ciebus, malo hypochondriaco & cache-
xiis aliis fatis laudare non valeo. Hisce
continuari curavi ad diem usque quar-
tum decembris, die ejusdem quintō, cum
alvo laboraret pertinaciter obstructâ,
pilulas pulpæ pomi borstorffiani assati
involutas præbui devorandas & qui-
dem erat formula sequens.

R.

R. Extr. panchymag. Croll. gr. XV.
colocynth. gr. IV.
resin scammon. gr. VIII.
tartar. vitriolat. gr. X.

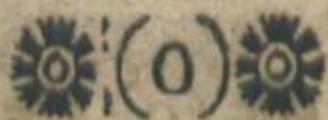
M F. cum tinctura tartari l. a. pipulæ croco martis conspergendæ. Hinc tribus tatummodò dejecit vicibus, licet sæpius brodium prunorum crystal- lis tartari acuatum superbiberet. Ex quo licet conijcere, quanta hic fuerit in primis viis humorum acciditas vis- cida qua vis pipularum cathartica sit refracta, humorum enim aciditatem vi- fidam omnium alvi obstructionum esse autorem probatur â posteriori, quatenus sal tartari in aqua resolutum & ad drach- mam exhibitum brevi obstructiones dictas referat, probari etiam posset ul- terius aliis rationibus, nisi nimium â scopo atque proposito aberrarem. Descendo potius ad ipsam, Mercurii applicationem, hîc loci in usum voca- tam, quâ salivationem desideratam quò- citiustutiusque eò melius excitare pos- sem. De modo, quò operetur Mer-
CU-

curius in corpore, humores scil. viscidos resolvendo, & in modum agendo, acidos edulcorando, obstructions vasorum viscerumque aperiendo & ptyalismum excitando diffusius agere supervacaneum esse duco, omnibus enim, qui illum modò semel in usum vocatum viderunt, notum esse debet, Mercurium cunctòs illos edere in humano corpore effectus, & quidem quatenus constat ex minimis globulis infinitæ subtilitatis ac mobilitatis, qui, dum quaslibet permeant corporis humani partes, instar magnetis absorbent & recipiunt sales acres corrosivos in sanguine & sero hærentes ac in glandulis aliisque partibus delitescetes. Hinc obstructions vasorum ab illis ortas aperiunt, & partes à viscidate molesta liberant. Quisnam autem nunc sit tutissimus excitandi salivationem modus, videamus. D. Dolæus magni nominis medicus in Encyclop. med. Th. Pr. varios Salivationis instituendæ recenset modos; Describit enim pulverem ex turpethi miner-

no
m
&
ti
ta
ex
af
ef
qu
ci
ru
ft
bu
ex
ne
or
cu
af
ad
qu
fer
or
sta
qu
fir
co

neralis granis tribus vel quinque & mercurii dulcis granis sex compositum & per aliquot dies, usque dum Salivatio subsequatur, repetendum, tutius tamen excitari salivationem adducit exhibitis granis decem mercurii dulcis ascendendo ad grana viginti, usque dum effectus subsequatur. Mentionem quoque facit suffitatore excipiendi e cinnabari antimonii vulgaris & myrrha rubra anaticè mistis instituti, molestum verò hunc esse modum & pluribus gravioribus symptomatis stipatum existimo. Tandem quoque Inunctionem attingit, unguento mercurial omnes articulos linteò prius fricatos, cui plantis pedum esse inungendos asserens. Hunc ultimum modum, si administratur caute ac providè, tanquam tutum optimumque cæteris præfero, propria experienciâ nec non rationibus & autoritate plurimorum præstantium Medicorum ac Chirurgorum, qui hanc inungendi methodum sæpissimè in usum vocarunt, permotus atque convictus. Varias autem in illorum

G scripti

scriptis reperimus unguentorum mercurialium compositiones. Thom. Sydenham in Prax. Med. Experim. p. 426. describit unguentum simplicissimum sequens:

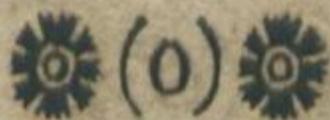
R. Axungia porcina unc. II.

Mercurii crudi Unc. I. M. ut mercurius

Subigatur totaliter & scribit, se neq̄ oleum aliquod ê calidioribus neq̄ aliud quid admiscere, cum deterius fiat unguentum, putat etiam nullis evacuationibus, v.g. Venæ Sectione & Purgatione infirmatos salivationis impetum multò melius sustinere, quàm eos, quorum quasi ante prælium incisi sunt nervi. Huic sententiæ in totum subscribit D. L. Jungken in Compend. Chirur. p. 510. Alii diffusiores docent unguenti compositionem, sic Purmannus Chirurgus omni laude dignus im Lorbeer-Kranz p. 752. habet unguentum, sequens

R. Axung. porcin. unc. VI.

serc-

Cera unc. IIII.

terebinth. unc. III.

mercurii puriss. unc. IIII.

Ol. ligni rhod. drachm. I.

M. F. Unguentum.

& in tractatu von der Salivation - Cur
Cap. 3. præscribit formulam hõc mo-
dõ

R. Mercur. vivi puriss cum s. q. terebinth.

Cypr. probè subact. unc. III.

Unguent. rosat. Mes.

Nervin. Vig. a. unc. III.

Ol. ligni rhod. scrup. sem.

M. ad formam linimenti.

Mentionem quoque facit ibidem tri-
um aliarum compositionum, quæ l.
c. evolvi atque legi possunt. Ego sim-
plicissimam elegi viam & in nostra Me-
lancholica unguentum composui tale.

*R. Mercurii viviper pannum & corium
purificati unc. VI.*

terebinth. Cypr. unc. IV.

M. optime donec mercurius omninõ di-

C 2

spa.

spauerit tunc add. Axung. porcin.

Unc. IV. F. Unguentum.

Quô die septimo & octavo decembris primâ vice iuncturas manuum ac pedum, die nono & decimo cubitum ac genua inungi curavi, die undecimo præter dictos articulos etiam volis manuum ac plantis pedum affricari unguentum iussi. Cum autem nulla instantis salivationis signa prodirent obviam, die 13. exhibui sudoriferum ex Tinctura mihi familiari Bezoardica volatili, ut illo humores viscidiores eò melius in motum ducerentur. Ast enim verò nullus inde sentiebatur effectus, quare die 14. propinavi scrupulum mercurii dulcis, verum nec ille incitabat salivationem, duro itaque nodo duriorè imponi debere cuneum putavi, & inunctionem hætenus intermissam denuò esse instituendam iudicavi, quâ die 15. iterum peractâ salivationis prodromi veniebant in conspectum, querebatur nempe de capitis ac
gin-

gingivarum dolore, fœtor oris percipi-
ebatur & saliva tenax adhærebat gin-
givis, die 16. omnia, excepto oris fœto-
re, evanuerunt, ut utile duxerim, scrupulum
mercurii dulcis exhibere, quô
quidem salivatio parùm suscitabatur,
alterô autem die sc. 17. Decembr. nihil
quicquam amplius de illa sentiebatur,
ut nolens volens tertiâ vicè scrupulum
mercurii dulcis dederim, quô tandem
impetravi, ut salivatio ex voto non
quidem copiosa & abundans sed tamen
sufficiens & constans successerit, quæ
duravit usque ad tertium Januarii h. a.
diem, quô tempore sensim remittebat
salivatio, & omnia evanescebant, quæ
antehac fuerant molesta, judiciô uteba-
tur multò constantiori, orare cum aliis
& præ se sola incipiebat, quod antea
planè renuerat, imò in omnibus, circa
quæ olim erraverat deliraveratque,
sentiendi ac judicandi rectiùs integra
illi erat potestas. Durante verò sali-
vatione sæpius postulabat necessitas,
ut ad alia haberem respectum. Sic
pertinax prioribus diebus alvi obstru-

Etio multum mihi faceſſebat negotii, catharticum exhibere duxi inconſultum, ne ſalivationem magno cum labore ſuſcitata in motu impedirem, clyſteris uſum ut admitteret, nullis verbis nullisque precibus erat inducenda, prunis itaque, pomis borſtorffianis cum paſſulis & ſimilibus coctis alvum aperire tentabam, ſed fruſtra fiebant omnia, infuſum ex drachma foliorum ſennæ electæ & ſale tartaricum unciis quatuor aquæ fluviatilis factum exhibebatur incaſſum, quod alias in pertinaciſſimis alvi obſtructionibus optatum ſemper dedit effectum, hinc potui ordinario infundebam nitrum antimoniatum, de quo ſingulo die capiebat drachmam, hęc ter exhibito, alvus ſuum faciebat officium, nec quicquam porro creabat moleſtiæ. Divexebatur etiam tempore ſalivationis vigiliis cum ſumma virium debilitate, quibus ſuccurrere conſultum putavi exhibendo pulverem ſeqnentem.

R.

R. Perlarum orient. subtiliss. pulv. gr. XXIV.

sacchari saturni gr. X.

extracti anod. mihi usitati gr. I.

M. F. pulvis sub noctem capiendus, quem cum fructu aliquot exhibui vicibus, benè enim hinc dormire incipiebat, nec ullum patiebatur salivatio detrimentum, sed liberè peragebatur. Ex quo didici, Opiata tempore salivationis non esse nociva nec fluxum salivæ impedire, licet aliàs omnes, exceptò sudore, soleant componere humorum fluxiones. Nullus etiam neglexi durante salivatione alia quoque ad spiritus animales excitandos & visciditatem massæ sanguineæ incidendam propinare medicamenta, quamvis nonnulli tam Medicorum quàm Chirurgorum tempore salivationis rarius remedia morbo convenientia in usum vocare, sed omnia soli salivationi relinquere soleant. Indies enim exhibui vel Essentiam Anagallidis compositam B. D.

Michaëlis Lipsiensis, quæ paratur ex
 herba anagallidis, floribus hyperici &
 sanguine asini, de qua notandum, spiri-
 tum ex herba anagallidis & floribus hy-
 perici destillatum nihil quicquam ex a-
 sini sanguine extrahere, sed aliam ad hoc
 opus requiri enchiresin; vel propinavi
 Tincturam mineræ lunaris cœruleam
 cum spiritu salis ammoniaci circulato
 confectam, interdum quoque Essenti-
 am cardiacam D. Bontekœ in Fundam.
 Med. descriptam in usum vocavi, qui-
 bus inter salivandum usurpatis insi-
 gnem vidi effectum, ita ut salivatione
 ad finem perductâ omnia simul evanu-
 erint, quæ antea Nostram absurda faci-
 entem & loquentem ad iudicium re-
 ctum formandum reddiderant ineptam.
 Verbô, quæ olim tristis ac cogita bun-
 da fuit, hilarem nunc exhibebat vul-
 tum; quæ solitudinem amavit, optabat
 & expetebat conversationem cum ami-
 cis; quæ lachrymas reddidit copiosas
 altaque duxit suspiria, lætâ fronte ac
 voce laudabat Deum; quæ res dome-
 sticas, maritum, liberosq; ultra annum
ne-

ne
 ob
 ce
 bu
 am
 te
 pla
 cia
 fac
 pr
 ter
 sce
 po
 tia
 pe
 me
 fru
 que
 on
 qua
 adh
 Th
 Cap
 Mix
 in

neglexit, illis præesse efflagitabat; quæ olim de certis rebus atque personis constantem licet falsam ac vanam conceperat ideam, nunc rectum de omnibus illis formabat iudicium; quæ etiam de magna sub hypochondriis jacente mole querelam habuit gravem, se planè ab eadem esse liberatam pronuntiabat; Sola & cum aliis lubentissimè faciebat preces ad Deum, gratias pro præstito auxilio persolvens & ulteriorem Dei opem precibus exposcens, quæ antea, ut oraret, nullo modo potuit adduci. Et ut paucis me expectiam, Nostra à gravissima Melancholia penitus liberata vitam agit modestam, menteque sanâ, Deo sit laus in æternum, fruitur in corpore sano. Cum fructu quoque & durante & absolutâ salivatione ad excitandos spiritus & novum quasi ætherem sanguini inducendum adhiberi potuissent, quæ D. Bonetus Thef. Med. Pract. L. 2. de Morb. Cap. p. 679. profert, & in primis Mixtura sequens ex Agricolaë Comm. in Popp. Tr. de Arg. p. 113. excer-

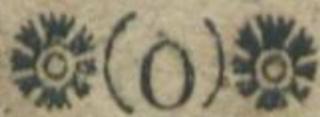
pta in considerationem meo iudicio
venit, per 14. dies exhibenda,

*R. Tinctura lunæ gr. VIII. Corallior. gr. VI.
Essentia perlarum gr. V. Spir. C. C. gr. III.
Ambra, Moschia, gr. III. M.*

Est quidem pretiosa & non nisi diti-
oribus præscribi potest, credo tamen,
intentioni supra dictæ eandem optimè
posse satisfacere. Tinctura etiam
croci, cuius ibidem fit mentio, tristiti-
am & melancholiam mirè expellit juxta
Joh. Th. de Bry Introd. in vital.
Philos. Tr. 2. p. 5.

Supereft nunc, ut & brevissimis ex-
ponam, quam durante salivatione usa
fit diæta. In principio curationis à
me susceptæ parum vel nihil edebat,
sicuti per totum morbi cursum soluit,
incipiente verò salivatione juscula illi
præbui ex avena, brodio carnis bovi-
næ, vitulinæ, gallinarum, nec non pru-
na & poma borstorffiana cum passulis
& aniso cocta. Potus ordinarius erat
decoctum ligni sassafras cum passulis
floribus hyperici aliisque factum. Ce-
revisia enim & vinum tum temporis
mi-

minimè conveniunt. Cum autem sub
 finem salivationis appetitus, antehac
 diminutus vel planè prostratus, auge-
 retur carnem vitulinam, gallinas, pisces
 saxatiles & similia coctu facilia porrigi
 curavi, tandem finitâ in totum salivati-
 one, cum illi concederem, ut ex suo in
 meum intraret hypocauftum, mensæ
 meæ confidebat mecum prandiens cœ-
 nansq̃. Interea temporis autem, quô
 salivam exspueret, continuo hypocau-
 sto nocte dieq̃ calido lectoq̃ insidere
 cogebatur, ne frigus externum, quod
 illis diebus sat validum percipiebatur,
 impediret salivationem. Finitâ demum
 salivatione quotidie assumfit manè & â
 meridie modo Tincturam martis, mo-
 dò Tincturam mineræ lunaris, modò
 Sal volatile oleosum, modo essentiam
 cardiacam, superbibendo aquam cali-
 dam, cui herba thee erat infusa, & hoc o-
 pus continuavit usq̃ ad diem Januarii
 hujus anni decimum quartum, quo do-
 mum revertebatur Mariti, mente ac cor-
 pore fruens sanis. Restat deniq̃ ut tribus
 dicam verbis, quod symptomata, quæ in
lue

lue venerea circa palatum aliasq̄ partes oris solent obvenire, nullius ferè in Nostra fuerint momenti, levis quidem observata fuit palati inflammatio, quæ autem decocto ex ligno sassafras, radice chinæ floribus sambuci confecto, cujus nunciis octo succi limonum unciam dimidiam, Spiritûs florum sambuci unciam & spiritûs cochleariæ drachmas sex nec non sirupi papaveris erratici uncias duas addidi, brevi fuerit sublata. Notandum tamen est, ad hæc & similia symptomata in omni salivatione præcipuum habendum esse respectum, quia multum sæpè creant molestiæ & periculi. Silentio etiam præterire nequeo quod, antequam ê domo mea discederet, bis vel ter in lecto eam sudare fecerim exhibitô pulvere sequenti

R. Reguli antimonii medicinalis gr. XX.

Antimonii diaphoredici gr. XII.

Salis volatilis C. C. gr. V.

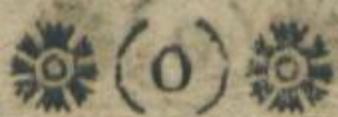
Cinnabaris nativæ Hung. gr. VI.

Extracti anod. gr. ß.

M. F. l. a. pulvis manè cum aqua florum sambuci capiendus. Laconicum enim

en
ev
tin
qu
ab
ide
gv
en
â M
ta,
vis
ne
ma
ten
cu
col
dal
die
bu

N,

enim deficiebat, aliàs in illo sudorem
evocassem. Venæ Sectionem quoq; ul-
timis diebus administravi parcam, non
quidem, ut istam ad curationem rectè
absolvendam duxerim necessariam, sed
ideò, ut viderem, quomodo massa san-
gvinea nunc esset constituta. Dixerant
enim Cognati, illo tempore, quò Nostra
â Medicis & Medicastris fuerit tracta-
ta, sangvinem ita densum, crassum &
viscidum ê venis pertusis prodiisse, ut
ne fluere quidem potuerit, nec mini-
ma feri gutta illi supernatarit. Nunc au-
tem conspiciebatur sat fluidus, magno
cum motu ex aperta vena profiliebat,
color erat optimus & sero quasi abun-
dabat. Tandem ultimo ante discessum
die adhuc semel pilulas sequentes præ-
bui deglutiendas.

*R. resina scammonii gr. V.
extracti trochisc. alband. gr. II,
mercurii dulcis gr. VII.*

M. F. cum elixir. propriet. s. a. pilulæ
N. VII, pulvere irid. Florent, consper-
genda

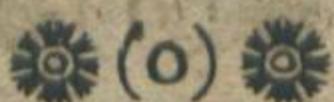
gendaë, unde quinquies exoneravit alvum, quô innotescebat, humores nunc longè aliter esse constitutos, quam ante salivationem, cum ex Cathartico tum temporis exhibito multò fortiori tribus tantummodò dejecerit vicibus.

In Ephemerid. Med. Phys. A. N. C. Dec. II. A. 4. Obs. X. p. 30. sq. scribit D. Crüger, quod Infania s. Melancholia per Venæsectionem tricies repetitam fuerit curata in Capitaneo quodam ex Gallia reduce, inquiens, tentasse, vincto patiente, alternis diebus sangvinis detractionem, mox in dextro mox in sinistro pede, tandem ex vena frontis, & hunc ordinem repetiisse usq̄ne dum tricies sangvis missus esset. Hôc factum esse asserit, ut, quemadmodum sangvis sensim melior prodiit, ita ut tandem roseus in conspectum veniret, sic sanitas & rationis usus sensim redierint. Singulis verò vicibus ad minimum unciaë quatuor ad summum unciaë sex vel octo sangvinis sunt detractæ, ab initio quidem alternis diebus, progressu autem temporis bis in septima-

ma.

mana celebrata venæsectione, interje-
ctis vero diebus vinum chalybeatum
laxativum cum specificis anti melan-
cholicis adhibuit. Hanc curandi me-
thodum in hoc aliisque nonnullis mor-
bis commodum habere locum & trans-
fusionem sanguinis tanquam certam
melancholiæ curam cum fructu posse
institui nullus dubito.

Hoc est, quod de præsentis typis
mandare casu utile duxi, ut tam Docti-
oribus ampliolem praxin exercenti-
bus, quàm iis, qui medicinam facere in-
cipiunt, darem ansam penitus inqui-
rendi, annon hæc Salivatio Mercuria-
lis in multis aliis chronicis atque re-
bellibus corporis humani cum fructu
sit ad ministranda affectibus? Ego enim
haheo pro certo, plurimis eadem suc-
curri posse morbis, eorumque stirpes
radicitus evelli, quibus vulgaria non
semper sufficiunt remedia, quam ob
rem illam ipsam ulterius instituendi nul-
lam ero neglecturus occasionem. De-
o interim soli sit laus, qui tantos Mer-
curio indidit vires, ut gravissima ma-

ximi hujus, de quo actum est, morbi
causa in totum fuerit sublata, ac Ægra
nostra ab horrendo malo liberata op-
timâ nunc gaudeat & mentis & corpo-
ris sanitate. Ille conatibus meis alio-
rumque porrò benedicat, ut multa
in Dei gloriam Proximique
queant perfici sa-
lutem.

FINIS.

Path. 27/1 1826

